

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3637/2023
18.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милан Влајковић, адвокат из ..., против туженог ДОО "Риболовачки савез Војводине" из Новог Сада, чији је пуномоћник Игор Захировић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5205/22 од 11.05.2023. године, у седници одржаној 18.10.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5205/22 од 11.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 747/2022 од 25.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца, којим су тражили да суд туженог обавезе да им на име неисплаћених месечних новчаних накнада за рад у Надзорном одбору туженог у периоду од 01.07.2019. године до 31.12.2020. године исплати и то: тужиоцу АА из ... износ од 291.098,90 динара, са затезном каматом од 29.06.2021. године до исплате, као и износ од 30.099,30 динара на име обрачунате затезне камате од дана доспећа до 28.06.2021. године; тужиоцу ББ из ... износ од 291.098,90 динара, са затезном каматом од 29.06.2021. године до исплате, као и износ од 30.099,30 динара на име обрачунате затезне камате од дана доспећа до 28.06.2021. године и тужиљи ВВ из ... износ од 186.514,66 динара, са затезном каматом од 29.06.2021. године до исплате, као и износ од 19.929,11 динара на име обрачунате затезне камате од дана доспећа до 28.06.2021. године, као и да за тужиоце изврши уплату свих припадајућих доприноса код надлежних фондова са каматом, на јавне

приходе, почев од дана доспећа до уплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од 108.493,00 динара.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж1 5205/22 од 11.05.2023. године, ставом првим изреке, преиначио пресуду Основног суда у Новом Саду П1 747/22 од 25.10.2022. године и обавезао туженог да тужиоцима на име неисплаћених месечних новчаних накнада за рад у Надзорном одбору у периоду од 01.07.2019. године до 31.12.2020. године исплати и то: тужиоцу АА из ...износ од 291.098,90 динара, са затезном каматом од 29.06.2021. године до исплате, као и износ од 30.099,30 динара на име обрачунате затезне камате од дана доспећа до 28.06.2021. године; тужиоцу ББ из ... износ од 291.098,90 динара, са затезном каматом од 29.06.2021. године до исплате, као и износ од 30.099,30 динара на име обрачунате затезне камате од дана доспећа до 28.06.2021. године и тужиљи ВВ из ... износ од 186.514,66 динара, са затезном каматом од 29.06.2021. године до исплате, као и износ од 19.929,11 динара на име обрачунате затезне камате од дана доспећа до 28.06.2021. године, као и да за тужиоце изврши уплату свих припадајућих доприноса код надлежних фондова са каматом, на јавне приходе, почев од дана доспећа до уплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцима солидарно накнади трошкове парничног поступка у износу од 349.972,24 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 108.493,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408., у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/2020) и члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), па је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из члана 374. став 1. тог Закона, у поступку пред другостепеним судом, на коју ревидент у ревизији неосновано указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су чланови Надзорног одбора туженог и то тужиоци АА и ББ, почев од 2006. године, а тужиља ВВ почев од 2010. године. Пословником о раду Надзорног одбора туженог од 18.07.2013. године предвиђено је да Надзорни одбор ради и одлучује у седницама (члан 2.), да се седнице Надзорног одбора сазивају периодично сходно указаној потреби, а најмање четири пута годишње, од којих је једна непосредно пре годишње скупштине (редовне седнице скупштине - члан 4.), да Надзорни одбор пуноважно одлучује ако седници присуствује више од половине чланова Надзорног одбора, а да одлуке доноси већином гласова од укупног броја уписаних чланова, те да одлуке Надзорног одбора постају пуноважне даном доношења и уносе се у књигу одлука (члан 7.). Надзорни одбор туженог има укупно шест чланова. На седницама Надзорног одбора дискутовано је о актуелностима и одлукама које треба да се донесу да би се обављао рад туженог, разматрани су

извештаји везани за пословање туженог, сачињавани предлози извештаја који су потом достављани Скупштини "Риболовачког савеза Војводине", на усвајање. Одлуком о организовању ДОО за рибарство и искоришћавање вода "Риболовачки савез Војводине" Нови Сад од 25.04.2016. године, у члану 14., између осталог, предвиђено да директора друштва бира и разрешава Надзорни одбор друштва (став 1.), да је директор лица у сталном радном односу у друштву, а Надзорни одбор одређује месечну зараду директора својом одлуком у складу са резултатима рада и радним доприносом директора, укупним резултатима друштва и у складу са другим законским основама, те да Надзорни одбор може донети одлуку да се директору на крају пословне године исплати посебан бонус у случају позитивних резултата рада друштва (став 2.). У члану 20. прописано је да председнике и чланове Надзорног одбора бира скупштина (став 1.), да Надзорни одбор има шест чланова који се бирају сразмерно територијалној заступљености оснивача, као и да чланови Надзорног одбора имају месечну накнаду за свој рад у висини од 20% од нето месечне зараде директора друштва (став 2.). Чланом 20. Одлуке, прописан је делокруг Надзорног одбора од тачке 1. до 11., као и да је Надзорни одбор дужан да једном годишње поднесе скупштини, у писаној форми, извештај о пословању друштва и спроведеном надзору над радом директора. Мандат чланова Надзорног одбора туженог траје четири године, па су тужиоци последњи пут бирали за чланове на изборној скупштини одржаној 2016. године. Наредна изборна скупштина требало је да буде одржана 2020. године, што се није догодило због пандемије изазване согопа вирусом, а у таквој ситуацији мандат чланова Надзорног одбора аутоматски траје док се не одржи изборна скупштина. На скупштини "Риболовачког савеза Војводине", одржаној у јуну 2019. године, није усвојен извештај о раду Надзорног одбора туженог, а након те одржана је још једна скупштина туженог на којој је дошло до промене директора када је на ту функцију уместо дотадашњег директора ГГ постављена ДД. Чланови Надзорног одбора туженог, међу којима су и овде тужиоци, примали су предвиђену месечну накнаду за свој рад у Надзорном одбору, закључно са јуном 2019. године. Дана 27.12.2019. године одржана је 22. седница Надзорног одбора туженог, док у периоду од јула 2019. године до тог дана, седнице Надзорног одбора нису одржаване. Тој седници присуствовали су тужиоци АА и ББ, док тужиља ВВ није присуствовала због боравка у иностранству. На тој седници се, између осталог, поставило питање да се чланови Надзорног одбора одрекну права на накнаду за период од јула до децембра 2019. године, имајући у виду неактивност Надзорног одбора у том периоду, односно неодржавање седница Надзорног одбора, али будући да су мишљења чланова Надзорног одбора била подељена није донета одлука о укидању или одрицању од исплате накнаде по основу чланства у Надзорном одбору за тај период. Наредна, 23. седница Надзорног одбора била је заказана за 15.06.2020. године, али није одржана, док је 26.06.2020. године одржана 24. седница Надзорног одбора на којој није постојао кворум за рад и одлучивање, из ког разлога су одлуке донете на тој седници поништене у судским поступцима који су касније против тих одлука вођени. Потом су одржане седнице Надзорног одбора и то: 25. седница 27.06.2020. године, 26. седница 03.07.2020. године, 27. седница 10.07.2020. године и 28. седница 30.07.2020. године. У судским поступцима који су против одлука донетих на тим седницама вођени, утврђено је да су ништаве и без дејства све одлуке донете на седницама Надзорног одбора од 03.07.2020. године и 10.07.2020. године, пошто те седнице нису биле сазване у складу са законом и интерним актима туженог. Вештачењем од стране судског вештака економско-финансијске струке, утврђена је висина накнаде за рад у Надзорном одбору за тужиоце у периоду од јула 2019. године

до децембра 2022. године, односно за тужиљу ВВ за период од јула 2019.године закључно са октобром 2019. године и за период од 27.01.2020. године, закључно са октобром 2020. године, тачније уз изузимање периода од 03.10.2019. године до 26.01.2020. године, када је она боравила у иностранству. На налаз судског вештака није било примедби од стране парничних странака, па га је првостепени суд прихватио, а тужиоци на њему засновали свој тужбени захтев.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је тужбени захтев тужилаца одбио, налазећи да они ниједним доказом нису доказали своје тврдње да су седнице Надзорног одбора код туженог одржаване у спорном периоду у складу са његовим Пословником о раду и да су они тим седницама присуствовали и доносили одлуке, односно вршили послове из делокруга Надзорног одбора прописане одлуком о организовању туженог. По мишљењу првостепеног суда, није довољно то што су тужиоци били чланови Надзорног одбора туженог, јер истима по том основу не припада предметна накнада, с обзиром на то да то није накнада за само чланство у наведеном органу, већ је реч о приходу који члановима Надзорног одбора припада искључиво за њихов рад у истом, а што је, по мишљењу првостепеног суда, у конкретном случају изостало, имајући у виду да је током спорног периода од јула 2019. године до децембра 2020. године одржана само једна седница Надзорног одбора на којој није донета одлука о даљој судбини предметних накнада чланова Надзорног одбора.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду, тако што је туженог обавезао да тужиоцима исплати предметну накнаду за рад у Надзорном одбору, у утуженом периоду, применом одредбе члана 228, 230. и 438. Закона о привредним друштвима, у вези члана 393. истог Закона, полазећи од утврђене чињенице, која међу странкама није била спорна, да су тужиоци, у читавом спорном периоду били чланови Надзорног одбора туженог. Како код туженог неспорно не постоје одлуке о критеријумима и мерилима за утврђивање висине накнаде за рад у Надзорном одбору, по мишљењу другостепеног суда, наводи туженог да тужиоцима накнада не припада из разлога што седнице Надзорног одбора нису одржаване у складу са Пословником о раду тог Одбора, не могу бити од утицаја на другачије пресуђење пошто фреквентност сазивања и одржавања седница Надзорног одбора није прописана као услов за исплату накнаде члановима Надзорног одбора Одлуком о организовању туженог. Другостепени суд налази да је тужени, као привредно друштво, имао могућност да исплату накнаде члановима органа друштва, па и Надзорног одбора, ближе регулише и пропише критеријуме и мерила за исплату те накнаде, као што је имао могућност и да евентуалну неефикасност у раду чланова Надзорног одбора санкционише, њиховим разрешењем, што је све у конкретном случају изостало, па су због тога, по мишљењу првостепеног суда, без утицаја на одлучивање у овој парници наводи туженог да је рад Надзорног одбора у спорном периоду био неефикасан и да седнице нису заказиване у складу са Пословником о раду тог органа или су пак заказиване и одржаване без потпуног кворума за њихов рад.

По оцени Врховног суда, другостепени суд је правилно применио материјално право.

Одредбом члана 228. Закона о привредним друштвима ("Службени гласник РС", бр. 36/2011...91/2019), прописано је да је управљање друштвом дводомно ако друштво има надзорни одбор који надзире рад директора. На основу одредбе члана 230. истог Закона, на питања која се односе на одређивање накнаде за рад чланова надзорног одбора, сходно се примењује одредба члана 438. тог Закона, која се односи на накнаду чланова надзорног одбора акционарског друштва. На основу одредбе члана 438. Закона о привредним друштвима, на накнаду за рад чланова надзорног одбора, сходно се примењује одредба члана 393. тог Закона, која се односи на накнаду за рад директора. Укупна накнада директора прописана је одредбом члана 393. Закона о привредним друштвима, тако што обухвата зараду, односно накнаду за његов рад по основу уговора о ангажовању у складу са законом којим се уређује рад, а може да обухвати и право на стимулацију путем додела акција, односно вараната друштва или другог друштва које је повезано са друштвом. Одлуком о организовању ДОО за рибарство и искоришћавање вода "Риболовачки савез Војводине" Нови Сад, од 25.04.2016. године, у одредби члана 20. предвиђено је да председника и чланове надзорног одбора бира скупштина (став 1.). Надзорни одбор има шест чланова који се бирају сразмерно територијалној заступљености оснивача, а они имају месечну накнаду за свој рад у висини од 20% од нето месечне личне зараде директора друштва (став 2.).

У конкретном случају, тужиоци су чланови Надзорног одбора туженог, што значи да им припада накнада за рад предвиђена Одлуком о оснивању туженог, која им, у утуженом периоду није исплаћивана. Пошто надлежни орган туженог није донео било какву одлуку о обустави исплате предметне накнаде тужиоцима, у утуженом периоду, нити је исплата предметне накнаде у било ком смислу условљена, следи да је правилан закључак другостепеног суда да је тужени дужан да тужиоцима исплати неисплаћене накнаде, које су предмет овог спора.

Наводима ревизије туженог о томе да накнада члановима Надзорног одбора јесте накнада за њихов рад у том Одбору, а не накнада за њихово чланство, не доводи се у сумњу правилност побијане пресуде. Супротно тим наводима ревизије туженог, Одлука о организовању туженог од 25.04.2016. године, у члану 20. став 2. предвиђа да чланови Надзорног одбора имају месечну накнаду за свој рад у висини од 20% од нето месечне личне зараде директора друштва, што је у складу са одредбом члана 230. и 393. Закона о привредним друштвима. Том Одлуком исплата предметне накнаде члановима Надзорног одбора, па и тужиоцима, није условљена у било ком смислу, нити постоји одлука надлежног органа туженог о обустави исплате предметне накнаде тужиоцима у утуженом периоду, па су наводи ревизије туженог о неефикасном раду Надзорног одбора без утицаја на одлучивање.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1., 154. и 165. став 2. Закона о парничном поступку.

Пошто тужени неосновано побија правилност примене материјалног права, Врховни суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**